

UR

Havn, Kambsdal, Klaksvík og Vestmanna, remsar Aritra upp fyri okkum og leggur afturat, at fleiri vikuskifti eisini fara við venjingarlegum.

Aritra hevur vánalig knø, so hann heldur seg mest møguligt aftur við at spæla, men inn ímillum vísir hann hvussu sløgini skulu gerast, og tað plagar at dáma leikarunum væl.

- Okkurt foreldur hevur spurt meg hvussu eg geri, tí at tá ið eg sigi, at nú samlast vit, so er púasta tøgn. Tey høvdu ynskt, at tey lurtaðu eins væl eftir har heima, sigur Aritra og flennur.

Tað lættir um hjá húskinum Nandy, at tey kenna onnur indisk fólk í Føroyum. Beiggj Aritra og sonur hansara búgva eisini her, og av teimum starvast tann yngri sum lækni á Landsjúkrahúsinum.

- Natúrliga plaga vit indisku at hittast, eftirsum vit eru so fá. Tað ganga vit høgt upp í í India. Tey eru sum okkara eldru systkin, sigur Aritra.

Familjan Nandy er í dag farin heim til India at halda jól. Hetta er fyrstuferð í átta ár, at tey eru heima á jólum.

Tey eru hindu, men Aritra sigur, at hindu ímillum tey er ein avslappaður átrúnaður.

- Børnini fylgja átrúnaðinum í Føroyum, og tá ið tey vera 18 ár, sleppa tey sjálvi at ráða yvir hvørjum tey ætla at fylgja, sigur Aritra.

Aritra og Ari hava nógvar vinir her og trívast sera væl í Føroyum.

- Tú kanst kalla meg ein indara, men ikki børnini hjá mær, tí tey síggja seg sjálvi sum føroyingar. Tey tosa flótandi føroyskt og klára seg eisini væl í skúlanum, sigur Aritra.

Aritra og konan skilja tað mesta av føroyskum, men tey tosa enskt við føroyingar. Konan, Srikanya, starvast sum kokkur, men við síðuna av lesur hon eisini føroyskt og danskt.

Heiður

Aritra er sum nevnt farin til India í dag, men hann kundi verið farin fyrr, tí leygardagurin var nevniliga ein serligur dagur í lívi hansara. Tá fekk hann nevniliga handað ein sokallaðan lívlangan heiður frá landspartinum Vestur Bengal sum tókk fyri hansara íkast til badminton í India.

Ein heiður, sum ítróttarfólk, tónleikarar, sjónleikarar og onnur kunnu fáa.

Hann varð upprindur úr heimlandinum og fekk bjóðað ferðaseðilin goldnan, men hann valdi at verða verandi her og fara heim ætlaða tíðspunktið saman við familjuni. Hann fekk ein av eldru beiggjunum at taka ímóti heiðurinum fyri seg.

Soleiðis sum prátíð gongur og fellur inn á munin ímillum føroyingar og indarar, so er tað heldur merkisvert, at Aritra ikki heldur tað vera stóran mun á føroyingum og indarum.

- Tað eru tvey framkomin samfeløg, har mentalitetur og hugsanir eru so at siga tær somu. Í báðum londunum verður raðfest at børnini fáa sær eina góða útbúgving, sigur Aritra og leggur afturat, at hann sær mun á tí økinum frá fyrstuferð hann kom higar í 2001 og so í dag,

tí hann metir, at føroyingar í dag í enn størri mun hugsa um at hava góða útbúgving.

Talent

Sum spælari var Aritra ein lágvaksin og kvikur spælari við álopskendum spælistíli. Hetta gongur aftur í hansara frálæru í dag, og tó.

- Eg leggi meg nógv eftir at læra spælarnar tann rætta teknikkinn og at hava gott kontrol í spælinum. Uttan gott kontrol kanst tú vinna okkurt flott stig, men tað nyttar lítið, um tú so tapur tvey aftaná. Tað snýr seg um at gera tey einføldu tingini perfekt, soleiðis at tú ikki kiksar so ofta, sigur Aritra.

- Í hesum partinum av heiminum eru spælarnir ofta hægri og sterkari enn teir í Asia, men sannleikin er, at ein klænur spælari kann sláa akkurat líka hart sum ein sterkur spælari. Eisini

her er teknikkurin svarið, og teknikkur er grundleggjandi gongda leiðin til eina góða menning, sigur hann.

Føroyingar hava fingið góð úrslit í kappingum uttanlands síðstu tíðina, eitt nú í Denmark Open, har Adhya vann gull í sterkasta bólkinum í U11 umframt at aðrir føroyingar eisini vunnu nakrar bólkar á næsthægsta støðinum.

Aritra sigur seg fegnast um, at badminton í Føroyum eigur nógv góð talentir. Serliga gentur í 12-15 ára aldri, har einar sjei-átta gera seg galdandi. Hann sær fyri sær, at tað verður hørð kapping um at sleppa á kvinnulandsliðið um fá ár.

Sera nógvir spælara eru lagstir afturat í føroyskum badminton seinasta árið, og tað metir Aritra vera ein vinningur við góðu úrslitunum.

- Tey síggja spælara fara uttanlands og vinna. Tað hevur eina ávirkan. Tá ið ein ítróttur ger tað gott, so koma natúrliga fleiri børn til, heldur hann.

Ungdómslandsliðið hevur eisini luttikið í ungdóms-HM, og har megnaðu Føroyar at lyfta seg frá 56.

plássu upp á eitt 44. pláss í liðkappingini. Har er kappingin sera hørð - tað eru fleiri tap enn sigrar, men eisini hetta er ein lærdómur.

- Fyrst av øllum sigi eg við leikararnar, at teir altíð kunnu siga, at teir hava luttikið í HM. Tað kunnu teir siga restina av lívinum. Summir leikarar fella kanska í fátt og hugsa "hvat geri eg her", men teir skulu bara vera positivir, tí teir taka seg fram og koma at merkja, at teir skulu arbeiða hart fyri at koma allan vegin, sigur Aritra.

Nógv spennandi er fyri framman hjá føroyskum badminton, eitt nú Reykjavík International í januar og Januar Yonex Cup í Berlin á páskum. Næsta summer eru oyggjaleikir í Gotlandi, og har plaga Føroyar at gera seg galdandi.

- Vit vunnu fyrstuferð gull í liðkappingini í 2009, og Rannvá D. Carlsson vann gull í einmansleiki seinast. Ein dag ætla vit at vinna allar kappingarnar á oyggjaleikunum, og inntil ta tíð er málið at vit skulu blíva betri og betri, sigur Aritra Nandy at enda.

Tú kanst kalla meg ein indara, men ikki børnini hjá mær, tí tey síggja seg sjálvi sum føroyingar